

Kritik mot MSC från en organisation vid namn Bloom

📅 6 maj, 2020 👤 Anders Svensson 💬 0 Comments

Det dyker upp den ena så kallade miljörörelsen efter den andra. Greenpeace, Oceana, Sea Shepherd, Black Fish, Our Fish och nu också en som kallar sig Bloom. Medan Our Fish är brittiskt verkar Bloom vara franskt. De fungerar alla som en slags företag utan demokratisk styrning och lever i huvudsak på bidrag från stater och regeringar men även på frivilliga givare med pengar. MSC fungerar faktiskt också på ett liknande sätt. I deras fall ger stora fisken som certifieras mer pengar till organisationen än små fisken.

De brukar nån gång under sin existens fokusera på fiske och i vissa fall bara syssla med fiske. Det är nämligen ett bra område. Det går att påstå vad som helst och folk tror på det för kunskapen om fiske är mycket dålig bland allmänheten. Påstå att nåt med fisket är farligt och dåligt för havet och folk tror på det vilket ger pengar och pengar ger mer pengar från myndigheter. Lösa påståenden om fiske är en lönsam verksamhet vilket den ena efter den andra bidragsföretagare insett. [Bloom har producerat en rapport](#) där de kritiserar MSC för att huvudsakligen ha certifierat storskaligt fiske, Kritiken är på ett sätt rätt.

Småskaligt fiske har sällan ekonomi för att finansiera och gå igenom et certifieringsprocess. Det krävs en större organisation bakom för att det ska gå att MSC-certifiera ett fiske. Småskaliga fiskare är för det mesta inte organiserade. Huvudproblemet är inte MSC-relaterat alls utan det är det faktum att småskaliga yrkesfiskare inte är organiserade och därför inte kan få nån certifiering både på grund av brist på organisation och brist på pengar. Dessutom är det mycket svårare att kontrollera småskaligt fiske än att kontrollera storskaligt fiske. Kontrollerbarhet krävs för att MSC-certifiering ska var möjlig.

Men sen går Bloom helt fel. De säger att 83% av de certifierade fisken är storskaliga industriella fisken. Det är troligen helt korrekt. Men en mycket stor del av dessa fisken är de miljövänligaste i världen. Det gäller fisket med flyttrål (pelagisk trål) och snörpvad efter pelagisk fisk. Detta fiske är mer miljö- och klimatvänligt än det småskaliga kustnära fisket. redskapen påverkar inte bottenarna, bifångsterna är små och bränsleförbrukningen är låg i förhållande tillö mängden fångad fisk. Den båt de nämner i rapporten, Margiris, är en av världens största fabrikstrålare. Den fiskar pelagisk fisk med flyttrål och är alltså en mycket miljö- och klimatvänligt fiskebåt. Kritiken mot Margiris är helt enkelt felaktig och orimlig.

Att jämföra flyttrål och snörpvad med bottentrål är helt orimligt då de har mycket olika grad av påverkan. Bottentrålsfiske är inte speciellt klimat- och miljövänligt hur vi än ser på det. Hög bränsleåtgång per fångad mängd fisk och bottenpåverkan. Endast på sand- och grusbotten är bottentrålningens påverkan försumbar. Burfiske som anses mycket miljövänligt och i allmänhet är småskaligt drar lika mycket bränsle per fångad mängd som bottentrålning.

Allt MSC-certifierat fiske är hållbart, dvs de aktuella fisken sker inom vetenskapligt fastställda gränser och i enlighet med de kvoter som framställs utifrån vetenskaplig rådgivning. Bifångsterna så väl som landningarna måste vara under kontroll men det finns fisken där jag är tveksam till att de är MSC-certifierade, exempelvis danskt kräftfiske med bottentrål utan rist eller svenskt räkfiske i Skagerak och Nordsjön.

På många håll i världen är det småskaliga kustnära fisket dessutom det mest ohållbara och miljöfarliga fisket som finns. Småskaligt kustnära fiske är i allmänhet ett större hot mot fiskarter än storskaligt. Det gäller exempelvis [fisket med fasta redskap i Indien och Indonesien med flera länder](#), [fisket med myggnät i Mocambique](#) och [fisket från piroger i Senegal](#). Detta då det småskaliga fisket inte är kontrollerat och för att det plågas av en enorm överkapacitet på de flesta håll i världen, framförallt i fattigare länder. Det mesta av det småskaliga fisket skulle idag inte ha en chans att få MSC-märkning. Det är helt fel att kalla detta fiske för det enda hållbara fisket så som Bloom gör.

Blooms kritik av fisket på djuphavsarter och musslor är som jag ser det en rimlig kritik, men kritiken av fisket på kungskrabba och snökrabba är ju helt orimlig. Det är inte fiskets fel att dess krabbor finns i Barents hav och Nordatlanten. Att låta bli att fiska dem skulle ju orsaka mer skador på ekosystemen än att fiska dem. Ju mer som fiskas desto bättre är det ju för miljön. Ju mer som fiskas desto hållbarare blir fisket.

Kritiken av industrifisket på vitlinglyra (sperling, øyepål, norway pout), tobis (sandeel) och skarpsill (brisling, sprat) är också missriktade. Denna fisk går inte att sälja som matfisk eller inte att sälja som matfisk i nån större utsträckning och att då använda dem som föda till lax som går att sälja är vettigt.

Bloom menar också att destruktiva fiskemetoder och då menar de främst bottentrålning men också allt storskaligt fiske, snörpvadsfiske och fiske för användning till fiskmjöl och fiskolja inte borde kunna få MSC-märkning alls. Det skulle betyda att majoriteten av det småskaliga svenska fisket (som fiskar med bottentrål) och i stort sett allt ekonomiskt viktigt fiske i världen (det mest av detta fiske använder snörpvad och flyttrål) skulle inte skulle kunna få MSC-märkning om Bloom fick bestämma. Märkningen skulle bli meningslös.

Och nej 83% av de MSC-certifierade fiskena utförs inte med bottentrål och musselskrapor vilket Bloom också påstår, dessutom utan stöd av sin egen statistik.

[Den vetenskapliga undersökning](#) som Bloom bygger sin rapport på visar sig ha delat in fisket i två grupper, storskaligt fiske (dvs allt fiske med båtar över 12 meter eller båtar som använder aktiva redskap) och småskaligt fiske (allt fiske med passiva redskap från båtar som är kortare än 12 meter). Definitionen är orimlig. I nordiska vatten är båtar upp till cirka 20 meters längd i praktiken att betrakta som småskaligt fiske oavsett vilket redskap de använder. En stor dansk garnfiskebåt eller en norsk kustsnörpare är att betrakta som mycket kustnära småskaligt och miljövänligt fiske, men båtarna är längre än 12 meter så de räknas inte som småskaligt och miljövänligt fiske. Detta gör att basmaterialet (den vetenskapliga undersökningens resultat) är ganska problematiskt och de slutsatser som Bloom drar är i vissa fall inte möjliga att dra utifrån det aktuella materialet. Den vetenskapliga artikeln som alltså är underlag till Blooms rapport bekräftar faktisk min kritik av Blooms rapport i flera avseenden.

Läs också: